

ци) да пие, Да си биде силунъ како назе. *D. S. 10, 95—97.* Иди по врага! (*ступай къ черту*). *Ч. 164.* „Ако си 'довець, мияи помини—, по врага оди“. *М. 305.* **По врага ходи, остая нѣщо** пропадаеть что нибудь: Что-то е спечалено безъ потъ и безъ мѣжъ, то ходи по врага. *Л. Д. 1873 р. 198.* Чловѣкъ накуси ли еднажъ забраненый плодъ, то по врага остая жьдя за по-хубаво-то. *ib. 1874 р. 97. 15)* по, дѣя, ради: Попъ менѣ молитва: по Чифути клетва, по Егюнци метла. *М. 663.* Та е тѣта за разноскы-ты, кои-то ся трошятъ по тѣхъ (школы-ты). *Л. Д. 1869 р. 166.* Да прѣскокнѣтъ това опасно врѣмя по живота за всякого. *ib. р. 107.* Слядъ идинъ мѣсѣцъ мумче-ту утишло пу тѣргувѣмъ. *Ч. 251. 16)* за, по, послѣ: Си отиде по 'уба'а не'еста. *М. 17.* Далекo мислятъ да 'одатъ По сиротица Драгана. *М. 538.* По кого сѣ, луда, кинисала Ель по брата, ель по братучела! *М. 548.* Киниса'а да си одатъ, Да си одатъ по невеста. *М. 24.* Излетнале два гулаба отъ дѣба, Не ми биле два гулаба отъ дѣба, Туку биле два стройника по мома. *М. 635.* Просту тебѣ конѣ, емъ соколи, Просту тебѣ жрти, емъ жгжри, За да одишъ по лова по гора. *М. 47.* Юда Стояна залюбила, Лю дѣ да ойде и тя по негу. *D. S. 5, 1—2.* Утиде Стоянъ пу стара юда. *Д. ib. 23.* Ми сѣ спуци едно еже, Ми целива една желва, Ъ догледа желюрок-отъ, Та са спуци по еже-то: „Море еже пушарѣе! Чиѣ жена си целивалъ?“ *М. 28.* Мори желна Елинь Дойке! По кого си кинисала, По мѣртвего Костадина“. *М. 200.* Напретъ тегне Кра-левике Марко, А по него Янкула войвода. *М. 173.* „Па кинисай ти по нея, Да ѣ нея ти преглеждашъ, Съ твой-те очи да вѣрувашъ“. *М. 204.* Кинисала Яна по своего брата. *М. 229.* „Гледайте, море, видеите, Какво ѣ аро на преди, Съ добра невьста по него...“ *М. 302.* Старъ хаджи Димо напреди Со деветъ сына по него. *М. 383.* Стана оде на вода И конъ води по неа. *М. 388.* Па си доде Марко на бяла чадъра, Та си сви бялаго чадъра, Та го тури по себе на коня. *Ч. 290.* „Ке сѣ чина млади мушулджѣа, Та ке ода напредъ предъ свато'и; А младъ Иво по мене да идеть“. *М. 143.* Слѣнце на земя падаше, И по слѣнцето мѣсѣцътъ, И по мѣсѣцътъ звѣздите“. *З. 156.* Задале сѣ мѣгли и пра'о'и, По нимъ идѣтъ силни виулицы. *М. 17.* **По врѣме—**со временемъ. *17)* по въ *раздѣлительномъ* смыслъ: На равно поле делба делеха Млади девойки и млади момци, Кому паднаха по две и по три. *М. 87.* „Лежалъ си деветъ години, И още деветъ да лежишъ, Душа да ти не излезе, Кость по кость да сѣ разнесешъ, кости-те да ти сѣбра, Въ гробища да ги занеса!“ *М. 93.* „Милоше, зете Милоше! Многу сватови да канишъ, Многу сумъ дара зготвила, На 'секи сватъ по гоня“. *М. 539.* 'Семъ Лазарки по венець, Тебѣ, Калъо, два венца“.